

Vágyódás Isten után a Sionon

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Zsoltárok 46; 84; 87; 122; 125;
Máté 28:18-20; Galata 3:28-29; Jelenések 21:3

„Sóvárog, sőt eleped a lelkem az ÚR udvarai után. Testem és lelkem ujjongva kiált az élő Istenhez” (Zsolt 84:3, RÚF).

Sion énekei örömteliek, magasztalják Sion szépségét és az Úr hatalmát, aki szent hegyéről uralkodik. Általában az Úr házat dicsérik, kifejezik a szentély iránti szeretetüket, persze ez a gondolat másutt is előfordul. E zsoltárok közül többet is Kórah fiai szereztek, akik az Úr házának áldásaival kapcsolatban saját tapasztalatokra tettek szert templomi zenészekként (1Krón 6:31-38) és a templom kapuinak őreiként (1Krón 9:19).

Mi teszi Siont a reménység és az öröm forrásává? Sion jelképezte Isten élő jelenlétét a népe között. Izrael Isten kiválasztott népe (5Móz 7:5), Sion pedig a választott hegye (Zsolt 78:68; 87:2). Isten a Sionon uralkodik (Zsolt 99:1-2), temploma alapját is ott vetette meg (Zsolt 87:1), tehát ez az isteni áldás és menedék helye. Ezt a nevet gyakran párhuzamosan vagy váltakozva használják Jeruzsálemre és a templomra, Isten üdvözítő művének ókori központjára utalva.

Sionról az egész földre elhatnak az áldások, az Úr személye és kegyelme túlér minden szent hely határa felett. Sion az egész föld öröme (Zsolt 48:3), ez is megerősíti, hogy Istené a föld kerekége.

„JOBBI EGYNAP A TE UDVARAIDBAN, MINT MÁSUTT EZER”

Olvassuk el Zsolt 84:2-5 verseit! Miért vágyódik a zsoltáros arra, hogy Isten templomában lakjon?

A zsoltáros „kívánczik” (KAR), „sóvárog” (RÚF), „vágyódik” (ÚRK) arra, hogy állandóan az Úr hajlékában legyen, „emésztődik” (KAR), „eleped” (RÚF, ÚRK) ezért a lelke (Zsolt 84:2-3). A szentélyt Isten élő jelenléte teszi (Zsolt 84:3) egyedülállóvá. A hívők ott nézhetik „az Úrnak szépségét” (Zsolt 27:4; lásd még 63:3), „telhetnek be háza javaival” (Zsolt 65:5). A 84. zsoltár szerint máshoz nem fogható boldogságot ad az Istennel való kapcsolat, aminek része az Úr dicsérete (Zsolt 84:5), a megerősítés általa (Zsolt 84:6) és a benne való bizalom (Zsolt 84:13). Az istentiszteletben és a hittestvérekkel való közösségben itt ilyen kapcsolatot ápolnak a hívők, a dicsőség országának felvillanását és az örök élet előízét nyerik Isten élő jelenléte által a szentélyben.

Olvassuk el Zsolt 84:6-13 szakaszát! Ki talál még áldást a szentélyben?

A zsoltár szerint Isten áldása árad a szent helyről elsőként az ott szolgálókat teljesítőkre (Zsolt 84:5), majd azokra, akik elzarándokolnak oda (Zsolt 84:6-11), és végül elhat egészen a föld széléig. A templomban megerősíti a zarándokok hitét az Istennel való találkozás várása (Zsolt 84:8). Az utazók ereje általában megfogyatkozik az út fáradalmi során, ám a szent hely felé tartóké egyre csak nő, amint közelednek úticéljuk felé.

Isten népén akkor is látható szentélyének pecsétje, amikor fizikai értelemben onnan távol vannak, mert „feddhetetlenül élnek” (Zsolt 84:12, ÚRK), ez jellemzi az Úr templomába lépőket (Zsolt 15:1-2). A zsoltár „napnak” nevezi az Urat, arra utal, hogy áldásai, mint a napsugarak, az egész földre elhatnak (Zsolt 84:12). Tehát aki hit által Istennel marad, bárhol is legyen, részesül kegyelmében.

Olvassuk el Jel 21:3 versét! Ezek szerint minek a reménye tükröződik a földi szentélyben? Hogyan próbálhatjuk meg elképzelni, milyen is lesz az?

JERUZSÁLEM BÉKÉJÉÉRT IMÁDKOZNI

Olvassuk el Zsolt 122:1-5 szakaszát! Mi jellemzi a Jeruzsálembe érkező hívők érzéseit? Mit reméltek?

A 122. zsoltár a Jeruzsálembe érkező zarándokok örömét és lelkesedését fejezi ki. Isten népe évente három alkalommal ment fel oda, hogy megemlékezzenek az Úr jóságáról (5Móz 16:16). A város a nemzet életének központja volt, oda mentek „*az Úr nevének tiszteletére*” (Zsolt 122:4), „*mert ott állnak az ítélőszékek*” (Zsolt 122:5, ÚRK). A magyar fordításban a „*bizonyosságul Izráelnek*” (Zsolt 122:5) kifejezést az angol a szentélyre utalóan úgy fordítja, hogy „*Izrael bizonyága*”, mert „*a bizonyág hajlékának*” (4Móz 1:50) is nevezték. Abban volt „*a bizonyág ládája*” (2Móz 25:22). Az ítélőszékek a jeruzsálemi törvénykezés rendszerét jelenítik meg (2Sám 8:15). A nép a zarándoklat idején várhatta az igazságtételt. Az Isten iránti hűséget sosem választották külön az igazságszolgáltatástól.

Olvassuk el Zsolt 122:6-9 verseit! Miért könyörögjön legfőképpen Isten népe?

Az imádság Jeruzsálem békéjéért Isten áldását kéri a városra és lakóira, egységbe vonja a hívőket, így béke lehet közöttük (Zsolt 122:8). Jeruzsálem csak akkor a béke városa, ha béke van Isten és népe, illetve a nép tagjai között. Tehát a Jeruzsálem békességéért hangzó ima felhívás Isten népének, hogy éljenek békében az Úrral és egymással. Az emberek jólétben élnek, ha Jeruzsálemben béke van (Zsolt 147:12-14).

Ez a zsoltár arra tanítja Isten gyermekeit, hogy főként a hívők közösségének javáért imádkozzanak, mert csak erős, egységes nép képes a jó hírt és Isten békéjét, üdvözítését hirdetni a világnak (Jn 13:34-35).

A hívőknek most is kiváltsága, kötelessége Jeruzsálem békéjéért imádkozni, mert ez élteni a reménységet Isten végidei országát, a békesség országát illetően, ami nemcsak Jeruzsálem városára vonatkozik, hanem kiterjed az egész világra (Ézs 52:7; 66:12-13; Jelenések 21-22. fejezet).

Mi mindent tehetünk a gyakorlatban hívői közösségünk összhangjéért?

SION – MINDEN NÉP OTTHONA

Olvassuk el Zsolt 87:1-2 versét! Mi teszi Siont különlegesen értékessé?

A 87. zsoltár Isten különleges módon kiválasztott, szeretett városát, Siont magasztaló ének. Sion hegye az alapja Isten templomának (Zsolt 2:6; 15:1). Az idők végén minden más hegy fölé magasodik, ami az Úr fennhatóságát jelképezi az egész világ felett (Zsolt 99:2; Ézs 2:2; Mik 4:1). A 87. zsoltár „hegyekként” utal Sionra, hogy még jobban kiemelje fenséges voltát (lásd még Zsolt 133:3). „Szereti az Úr Sionnak kapuit, jobban mint Jákóbnak minden hajlékát” (Zsolt 87:2), ez kifejezi, hogy minden más hely felett áll, ahol Izrael népe a múltban összegyűlt, például Siló és Bétel felett is. Ez a zsoltár tehát megerősíti, hogy Isten igaz tiszteletének az Úr által kiválasztott helyen és előírt módon kell történnie.

Olvassuk el Zsolt 87:3-7 verseit! Milyen különleges dolgokat mond ez a szakasz Sionról?

Sion dicsősége minden népet Istenhez vonz, országának határai kiterjednek, az egész világot felölelik. Figyeljük meg, hogy Isten nem másodrangú állampolgárokként kezeli a többi nép tagjait, noha Siont mutatja be minden nép szülőhazájaként, akik elfogadják Megváltójuknak az Urat. Az emberek összeírása a születési helyen történt (Neh 7:5; Lk 2:1-3). A zsoltár háromszor jelenti ki, hogy a népek Sionban születtek, ami azt jelenti: új identitást ad nekik, valamint biztosít minden előjogot is, ami megilleti Sion törvényesen született állampolgárait (Zsolt 87:4-6).

A 87. zsoltár a zsidók és pogányok üdvösségére mutat, akik Krisztus megváltó szolgálata által egy egyházba csatlakoznak (Róm 3:22; 10:12; Gal 3:28-29; Kol 3:11). Ahogy ez a zsoltár Sion virágzását ábrázolja, az Dániel látomására emlékeztet Isten országáról, ami az egész földet betöltő, hatalmas hegyé nő (Dán 2:34-35, 44-45), valamint Jézus példázatára, miszerint Isten országa óriási fává növekszik, az égi madarak fészkelnek rajta (Mt 13:32).

A nagy misszióparancsban (Mt 28:18-20) Isten arra szólítja egyházát, hogy minden népnek hirdesse az evangéliumot. Hogyan teljesedik ez abban, hogy Sion kész minden népet befogadni?

SION BIZTONSÁGA ÉS BÉKESSÉGE

Olvassuk el Zsolt 46:2-8 szakaszát! Milyen költői képekkel érzékelteti ez a szakasz a világ állapotát?

A zsoltár életszerű képet fest a nyugtalan világról, példátlan intenzitású természeti katasztrófákat jelenít meg (Zsolt 46:3-4). A vizek zúgása gyakran a népek felkorbácsolt indulatait és a különféle problémákat jelképezi, amelyeket a gonoszság okoz a világban (Zsolt 93:3-4; 124:2-5). Így a 46. zsoltárban is a természeti csapások a háborúkat vívó nemzetek irányította világot ábrázolják (Zsolt 46:7).

Világos, hogy itt az Isten ismerete nélkül élő világról van szó, mert az Úr a népe között van, és ahol Ő lakozik, ott a békesség (Zsolt 46:5-6). A világ nem fogadja el Istent, Ő azonban nem hagyja magára a világot, jelen van benne, a népe között lakozik. Más szóval: ha mégoly rossznak tűnik is a helyzet, Isten itt van, ebben reményt és bátorítást találhatunk, ha ismerjük ezt az alapigazságot!

Biztos menedék az Úr, Ő a forrása Sion tartós békéjének és biztonságának. Zsolt 46:4 versében a „*ha*” (RÚF) szó emeli ki Sion biztonságát. Még ha nyugtalan is a világ, Isten népe biztonságban van. Ez azt mutatja, hogy a békesség nem a megpróbáltatások teljes hiánya, inkább Isten ajándéka benne bízó gyermekeinek. Az Istenbe vetett, fenntartások nélküli bizalom békét és biztonságot ad még a viharban is (Mt 8:23-27). Felvetődik a kérdés: vajon Isten örökre a pusztulást hozó döntései és tetteik között hagyja a világot?

Olvassuk el Zsolt 46:7-12 verseit! Mit tesz Isten, válaszul a világban megnyilvánuló erőszakra és pusztításra?

Isten olyan erővel nyilvánítja ki nemtetszését, hogy megolvad a föld szavának hatására, amellyel a világot is megteremtette (Zsolt 46:7, ÚRK), ez azonban nem pusztulással, hanem megújulással végződik. Figyeljük meg: Isten kiterjeszti békéjét az egész földre. Véget vet a háborúknak és megsemmisíti a pusztító fegyvereket, amelyekkel a kegyetlen népek elnyomták a világot (Zsolt 46:10). Ez a keresztények nagy reménysége, és Jézus második adventjekor következik be.

Hogyan tanulhatunk meg békében élni és Istenben bízni a forrongó világban?

MEGINGATHATATLAN, MINT SION HEGYE

Olvassuk el Zsolt 125:1-2 verseit! Hogyan mutatja be ez a szakasz azokat, akik Istenben bíznak?

Az Úrban bízókat a zsoltáros a Sion hegyéhez hasonlítja, ami az állandóság és az erő szimbóluma. A Jeruzsálem városát övező hegyek pompás látványa ihlette a zsoltárost, hogy megénekelje az isteni védelem biztos voltát (Zsolt 5:13; 32:7, 10). A gonoszok által uralt hegyektől eltérően, amelyek a tengerbe omlanak (Zsolt 46:3), erős bizalmat kelt annak a hegynek a szilárdsága, amelyre Jeruzsálem épült. Az Isten védelmében való bizalom még erősebbé válik a fájdalmas valósággal szembesülve, amikor látszólag oly gyakran győz a rossz, de Isten népe még a gonoszság közepette is reménységet találhat.

Olvassuk el Zsolt 125:3-5 szakaszát! Milyen kísértés éri az igazakat? Mi a tanulság ebből a számunkra?

Isten gyermekei elcsüggedhetnek a gonoszság sikere láttán, és talán megkísérti őket, hogy kövessék a példájukat (Zsolt 73:2-13; 94:3). Csakhogy Sion hegyének megingathatatlan szilárdsága sem védheti meg azokat, akik eltávolodnak az Úrtól. Az embereknek továbbra is szabadságában áll, hogy „*az igazak is a rosszra nyújsák ki kezüket*” (Zsolt 125:3, ÚRK) és „*görbe utakra*” tévedjenek (Zsolt 125:5). Az Úr igazságos, aki a megtérni nem hajlandó bűnösökkel együtt megítéli azokat is, akik kitartanak a lázadásban.

Felhívás szól Isten népének, hogy olyan rendíthetetlen hittel és bizalommal maradjanak meg az Úrban, mint amilyen megingathatatlan menedékük a Sion hegye. Vagyis akkor is bízhatunk Isten jóságában, amikor nem értünk bizonyos dolgokat.

„A bűn keletkezése, Krisztus testté létele, az újjászületés, a feltámadás és még sok más tárgykör, amit a Biblia feltár, olyan mély titok, amit az emberi elme nem képes helyesen megérteni vagy felfogni. De mert Isten gondviselésének titkait nem tudjuk megérteni, nincs okunk a szavában kételkedni... Mindenütt csodákat látunk, amik felülmúlják értelmünket. Csodálkozunk-e hát, ha a lelki világban is olyan titkokra akadunk, amelyeket nem foghatunk fel? A nehézség, az ok kizárólag az emberi elme gyengeségében és korlátoltságában rejlik. Isten elegendő bizonyítékát adta a Szentírás isteni eredetének, tehát ne kételkedjünk a szavában, ha nem is érthetjük meg gondviselésének és bölcsességének összes titkát” (Ellen G. White: *Jézushoz vezető út*. Budapest, 2008, Advent Irodalmi Műhely, 79. o.).

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Gondolkodjunk el Ézsaiás 40. fejezetén és 51:1-16 szakaszán!

A Sionról szóló énekek maradéktalan elköteleződésre szólítanak, hogy figyeljünk Sionra és Isten mindenható uralmának élő reménységére, amit az jelképez. Az Isten szent helyéről érkező áldások sokaságát már ebben az életben is élvezzük, de a kiteljesedett élet és öröm reménye a jövőbe mutat. Isten sok gyermeke sírva vágyódik a mennyei Sion után (Zsolt 137:1). Sionra emlékezni nemcsak egy-egy tovaszálló gondolatot jelent, hanem határozott tudatosságot és döntést, hogy erre az élő emlékre figyelve éljük az életünket (2Móz 13:3; 20:8). Sion énekeinek éneklése eltökéltséget jelent, hogy életben tartjuk a reményt, mert Isten helyreállítja országát az új földön (Jel 21:1-5). „Ott a halhatatlan lények soha nem csökkenő örömmel fogják a teremtő hatalom csodáit, a megváltó szeretet titkait fürkészni. Ott nem lesz elfelejtésére kísértő kegyetlen, ámító ellenség. Ott minden tehetség fejlődik, minden képesség gyarapszik. A tanulás nem fogja elménket fárasztani és erőnket kimeríteni. Ott a legnagyobb vállalkozások is véghezvihetők, a legmagasabb törekvések is megvalósíthatók, a legmagasabb célok is elérhetők. Mindig új magaslatozok hívogatnak, új csodák gyönyörködtetnek, új igazságokat érthetünk meg, és új dolgok serkentetik a lélek és a test képességeit” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 577. o.). Amikor az Úr zarándokai eltökélik magukban: nem feledik Siont, ebben benne értendő a fogadalmuk, hogy sosem tartják igazi otthonuknak ezt a világot, mert várják az új eget és új földet. Sion énekeit tehát minden nemzedék hívói egyaránt énekelhetik, akik vágyódnak az Új Jeruzsálem után (Jel 3:12). Bátorítanak, hogy reménnyel telve várjuk az eljövendő kort, viszont köteleznek is: legyünk Isten kegyelmének eszközei a világban!

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Hogyan alkalmazzuk egyházunkra és világmisszióinkra azokat a lelki és teológiai elveket, amelyek Isten népére, Sionra, Jeruzsálem valóságos helyszínére mutatnak?
- 2) Hogyan maradhatnak meg a mai hívők Isten szent helyén (Jn 1:14-18; Zsid 12:22-24)?
- 3) Hogyan lesz Sion minden nép városa, amint azt a 87. zsoltár felvázolja (lásd Róm 5:10; Ef 2:11-16; Kol 1:19-23)?
- 4) Mit felelünk annak, aki azzal érvel, hogy a gonoszoknak jól megy a soruk a világban, miközben sok „jó” ember szenved? Miért fontos elismerni, hogy itt és most nem tudjuk mindenre a teljes választ?

BUTYKA FERENC:
VALAKI SZERET S VIGYÁZ REÁD

Tudd, hidd és érezd: sosem vagy egyedül!
Riasztó éjben, sűrű sötétben,
tikkasztó nyárban, elmúló őszben,
fesző tavaszban, télben és fagyban... -
minden utadban - vigyáz reád.

Tudja járásod, jókedved, fájásod,
a tűznek lángját, tenger hullámát,
fájó szívednek kálváriáját,
bűneid átkát, hajszálad számát... -
Valaki mindig vigyáz reád.

Ismeri erőd s erőtlenséged,
vágyad, álmod és minden szükséged,
beszéded s hallgatásod útjait tudja jól.
Tehetetlenségében hozzád lehajol...
Bűnbánó könnyed letörli s átkarol,
ismeri tegnapod, holnapod s a más.
Valaki mindig vigyáz reád.

Sebeid sajkását, a szemed látását,
könnyeid sósságát, örömöd zsongását,
átkaid súlyát, lelkednek búját,
tagadásaid, hited jövőjét s múltját... -
véreinek árán - tengerbe dobja, s
válladra teszi hófehér ruhád.
Valaki szeret s vigyáz reád.
Valaki szeret s
vigyáz reád!